

כנ"א מ"י פ"א מהל'
בכ"ה הלכה ט'
וי"א הלכה א' סג'
ע"ש ט' :

ל"ד (ד' ק"ב)
ל"ט הלכה ט' ע"א
ז"ג הלכה ט"ב ע"ב
ז"ג הלכה ט"ג ע"ג

ולית הלכתא כותיה וטעמא לפי שאין חותמין בשתיים ובדיניהם סברה (בר) [למחלף] דלמיר בפ' ג' שאכלו (בכרות ד' מ"ט) חותמין בשתיים ופי' רש"י דהלכה כשמואל דחתיים 'בין קודש לחול' מדחתמין במזלי שבת לייט' בין קודש לקודש ספיק דמולין (ד' ע"ג) ש"מ במזלי שבת החול חותמין בין קודש לחול :
בר הברכות פותח בברוך וחותם בברוך. ותימה ברכה דלחלי גשמה אמאי לא פותח בברוך דהא מעיקרא לא הוות סמוכה לחזירתה כדלמרינן בבכרות (ד' ס') כי מתער אומר אליה גשמה וכן קשה מחמתה הא עד שלא נברא העולם ופתלת הדך שחותם ואיט פותח בברוך וי"ל לפי שאין בכרות אלא שבת ותפלה בעלמא וברכה שאחר מגילה נראה דחתמין באל"ף האל הגפרע לעמו ישראל מכל גריהם האל המזיע שהיא ארוכה ולא דמיא לברכה פירות ומזאת שהן קרות וכן יש בירושלמי דמגילה ובגמרא דין (ד' ק"ב) כספרים שנים דחותם כה בברוך האל הגפרע כ"ו וברכה דבורא נפשות רבות חותם בירושלמי באל"ף ח' העולמים : **חזון** מזכרה הסמוכה לחזירה. פירוש לפי שחת' בראשונה אין לזיך לפתוח השניה

רבינו הגאון

עולא איקלע' למסבידתא
ואבריל בין קודש לחול
בלבר לא אבר בריתה
בחתול וברכה בסוף
אלא אבר בא"י הגביל
בין קודש לחול בלבר
אחתי' עליה כל הברכות
כל מחתו כח בברוך
והחתם כח בברוך וז"ל
פברת הפצות וברכה
הפירוח וברכה הסמוכה
לחברתה וברכה אחיתה
שכת' ב"ה ו
פחת שבת ואיט
חתם בברוך ויש סוה
דחתם בברוך ואיט פותח
בברוך ח"ב וסביב
פחת בה בברוך

הסבדיל בין קודש לחול. וכו' לא אמר בה שאר הברכות ולא חתם בה :
היא גרמא ליה לומר . שלא הלכת אחת בעלמך : **וכרמס סמנוס** . כגון להשתעף בזליות ועל נטילת לולב : וברכה הסמוכה לחזירה כגון חותם של שמונה עשרה : **וכרמס אחרונה שבקריים שפע** . אל"ף שאין

ולית הלכתא כותיה, עולא איקלע'
לפומבדיתא אמר ליה רב יהודה לרב יצחק ברי' זייל אממי ליה כלכלה דפירי וחתי היכי אבריל לא אול שורך ליה לאב"י כי אולא אב"י א"ל היכי אמר א"ל ברוך המבדיל בין קודש לחול אמר ר' לא, אלא לקמיה דאבהו א"ל היכי אמר אמר ליה א"ל לא אולא אב"י א"ל היכי אמר ליה אמר לי המבדיל בין קודש לחול אמר ר' רברבנותיה דמר וסדרותיה דמר גרמא ליה לומר דלא תימא שמעתיה מפומיה מתיב"י*
כל הברכות כולן פותח בברוך וחתיס בהן בברוך חזון מזכרה וברכה הפירות, וברכה הסמוכה לחזירתה, וברכה אחרונה שבקריים שמוע שיש מהן פותח (בהן) בברוך ואין חותם בברוך ויש מהן שחתם בברוך ואין פותח בברוך, והחשוב והמטיב פותח בברוך ואינו חותם בברוך קשיא

ברכה אחרת למעלה הימנה שהחיל חותם בין בברוך ואיט חותם בברוך כגון ברכה פירות ומזאת : ויש מסן שמוסס ואינו פותח . כגון ברכה הסמוכה לחזירתה שהרי פוטרנה רשאוה שנפתחה בברוך : **הטוב וסמטיב** . חף על גב דסמוכה לחזירתה שהרי החמיל בברכת המזון בברוך משום דברכה בלפי נפשה ואיסקן משום הרוגי ציטר וכולה הודאה ככרתה הפירות ומזאת : קשיא

רש"י
ולית הלכתא כותיה' אלא כרב יהודה, ומדחסי' 'במזלי' שבת ליום טוב' חתמין 'בין קודש לקודש' הכל 'במזלי' שבת לחול' חתמין 'בין קודש לחול' כן נראה בעיני דל"ל לא חתמא הכי שמואל דלחז' כאלן ואנן היכי קיימין כותיה כדלקמן : ותי' **הלכתא כותיה** . כ"י יהושע בן חנניה לפי שאין חותמין בשתיים ושלשה שאכלו (בכרות ד' מ"ט) אלא כשמואל דהא לייטי עלה דרב : **זיל אממי ליה** . לאו ר' אמר ר' לא ר' ה"א : **היאך מבדיל : סבדיל בין קודש לחול** . הוא דלמיר אוף : **א"ל** . רב יהודה לרב יצחק ברי' אמר ר' יהושע בן לוי כן הוא בעלמא : **דלא פיגמר שפעטיס** * **מפומיה** . לרב יצחק אלא מפומיה דאב"י ודלמרינן (יבמות ד' ע"ג) . כל תלמוד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו שפחותיו דוברים בקבר : **ברכס סמנוס** . כגון להשתעף בזליות ועל נטילת לולב, וטעמא על דבר לפי שאין כחן ריבוי דברים : **וכרמס סמנוכה לחזירה** . כגון חותם של שמונה עשרה בכרות : **וכרמס אחרונה שבקריים שפע** . אל"ף שאין ברכה אחרת למעלה הימנה שהחמיל בה בברוך שהרי הפסיק קריס שמוע אל"ף איט מתחיל בה בברוך ותשובין לה ברכה הסמוכה לחזירתה לזאתה שלפני ק"ס שהרי מחובר' אמת ויצי' על סוף ק"ס ודלמרינן בבכרות (ד' י"ד) : שלריך לסמוך אמת ויצי' אחר אל"ף 'ה' אלהים דרבינו' 'ה' אלהים אמת' הלכך כדא' ברכתא אריכתא דמיא : יש . מאלו שהוכרע שפותח בהן בברוך ואיט חותם כגון ברכה פירות ומזאת : **יש מסן** . שחותמין ואיט פותח כגון ברכה הסמוכה לחזירתה שהרי פוטרנה הראשונה שנפתחה בברוך : **וכרמס הטוב וסמטיב** .

* ז"ל תוס' קפ"ו ז' קיא

* ז"ל תוס' קפ"ו ז' קיא
ז"ל תוס' קפ"ו ז' קיא
ז"ל תוס' קפ"ו ז' קיא
ז"ל תוס' קפ"ו ז' קיא

בכרות ד' מ"ט
* הכוננים ב"י ז' ונ
* חותם וזיין פקטיט
ז"ל זולא באס אגריטא
ז"ל ז' נכרות קמ"ד
כתיבה וחתימה
ז"ל פחת זולא חתי
ז"ל חותם וז"ל חותם
ז"ל חותם וז"ל חותם
ז"ל חותם וז"ל חותם

פי' שלא אמרו
שמתעלה
מפומיה וגי' י"ט
מפומיה דרבנן

בברוך וברכה שלאחר הפערה דלור כל העולמים עד שכל דבריו האמת והאדקן ויש הפסק במחזורים ומתחיל גאמן אחת הוא ואין חס ברכה לא בחתימת הראשונה ולא בפתיחת השניה וגראה דטלה ברכה אחת היא דטלה משתעיא בגאמטת ובאמיתות המקום ומה שיש הפסק במחזורים לפי שהיו רגילים כל הציבור להפסיק חס ולומר שבת כדלמיר במסכת סופרים (פ"ג הלכה י') וכן משמע התם דברכה אחת היא דקאמר דמפטייר מבדך ז' בכרות כע"ז' קרואים פי' בקריאת הגורה בחתלה וסוף וחתם לפני הפערה וד' אחריה כרי ז' וסגן בכרות של נישואין שהכל ברא לכבודו ויולר האדם ואשר יר את האדם כ' שפותחין בברוך פירש רש"י בכחוצות (ד' מ"י) דשהכל ברא לכבודו נהקנה לאחיפת העם והיה רוא' לאומרה משעת אחיפה והיא ברכה בפני עממה וכן יולר האדם לא היה נריכה שהרי יאמר אשר יר אחריה אלא להזכיר שתי יצירות שיקנה והקדישוה לאשר יר והרי הוא כמו לעממה ואשר ברא שפותח בברוך לפי שאומר אותה לצדה כשאין פנים חדשות ור"ת אומר דשהכל ברא לכבודו ויולר האדם לכך פותח בברוך בלא חתימה שהם קירות כמו ברכה פירות ומזאת ופתיחתן זו היא חתימתן ובאשר יר את האדם לריך לפתוח בברוך שאם לא היה פותח היה נראה הכל ברכה אחת וברכה לעסוק בדברי תורה הערב נא אומר שהיא ברכה אחת כיון שאין פותח הערב נא בברוך והבדלה נמי שפותח בברוך אל"ף שסמוכה לברכה מאור משום שלא תראה ברכה אחת ומייה בירושלמי פריך והרי הבדלה ומשני רבי הוא מפוזן . ואל"ף יהללך שאחר הלל ויראו עיני וישתבח למה אין פותח בברוך וי"ל דיהללך היא סמוכה לברכה ולקראו את ההלל ויראו עיני להשיבט וישתבח לברוך שאמר ולא הוו הפסוקים הפסק כמו ברכה אחרונה שבקריאת שמוע דלא היו קריאת שמוע הפסק ואם כן נראה שאין להפסיק בין ברוך שאמר לישתבח ומייה קשה מיהללך לילי פסח דלזן מזכרין לקראו את ההלל לכך נראה דברכה שאמר פסוקים אין לריך פתיחה שכלל פתיחה יכרת התחלה ובירושלמי (דבכרות פ"ה) פריך והרי גאולה פי' אשר גאלנו דסמוכה לברכה דקריאת הלל ומשני שנייא היא הלל חס שמוע בבה"ב י"א פירוש שהיו קורין הלל בזליות פסח צבית הנכנס כדליתא במס' סופרים (פ"ג הלכה ט') הדיב ר' אלעזר בר ר' יוסי והרי סופה פירש רבינו שמואל בר ר' שמוע' סופה סוף ברכה דאשר גאלנו שחותם בברוך והיא כולה הודאה ומשני שהים הן אחת להבא ואחת לשעבר פירוש שתי גאולות אשר גאלנו ולשעבר וגאולה להבא שחמים בצנין עירך ולכן חותם בברוך דלזן כולה הודאה דיס בה הפסק ותפלה שיגאל אותנו ופריך מהבדלה כדפרישית לעיל ופריך והרי גברך פי' ברוך הוא שכללנו משלו כי דהיא ברכה בפני עממה כדלמרינן בפ' ג' שאכלו (בכרות ד' מ"ט) ומתחיל ברכה הון בברוך אל"ף שפעמים אינה סמוכה לברכה הון היו שנים לזכלים אין אומר גברך ופריך והרי הון פי' שאומר אחריו גודך ואין פותח בברוך אל"ף שפעמים אינה סמוכה לברכה הון כשרטו השנים לזמן והשלישי מפסיק לרב ששת עד הון לריך לשמוע והלכה כרב ששת בלצורוי וכשיגמור סעודתו קאמר החס בסוף שמתחיל דרבנן אמרי יחזור . למקום שפסק קשיא ועוד פריך והרי הטוב והמטיב פי' בברכה המזון דסמוכה לחזירתה ופתיחת בברוך שנייא ביבנה שיקנה ופריך והי קידוש פירוש דסמוכה לבורא פרי האפן ופתיחת בברוך שנייא היא שאלא דעתך דטלה הודאה היא והויא ככרתה פירות ומזאת אי' יונה טופס ברכה כך היא דלמיר ר' יודן מטבע קרז פותח בברוך ואיט חותם בברוך מטבע ארוך פותח בברוך וחותם בברוך פי' וקידוש הוא מטבע ארוך ויש הפסק שאומר כי הוא יום מחלה למקראי קודש ולכן חותם בברוך : **הטוב והמטיב** פותח ואיט חותם בברוך . ואל"ף והלא ארוכה היא ועוד דר"ת פי' שלריך לומר ג' גמולות ג' הטבות כמו ג' מלכויות דלמיר דברכות (ד' מ"ט) לריכה ב' מלכויות לבד מדידה וי"ל שאין אריכות אלא שמזכיר חס שמים בברכה לטות מלכתו יולרט קדוש קדוש יעקב רועט כ"ו ואין רואי לחתום בברוך : קשיא